

For mig handler det om, at jeg gerne vil hjælpe til...

Interviewserie: Mød en frivillig i Venskabsforeningen for Lavuk Stjernen
#Mihai

Mihai kommer oprindeligt fra Rumænien og bor med sin kone og to børn lige ved siden af Dagtilbuddet Lærkevej. Han er cykelpilot på Lærkevejs 1. sal, som er et tilbud til 11 unge mennesker, der har forskellige udfordringer blandt andet indenfor autismespekret. Da de fleste af brugerne har det godt med struktur og genkendelighed, er Mihai i øjeblikket den eneste frivillige, som kommer i tilbuddet.

Her kan du møde ham og høre, hvordan han oplever det.

Hvordan blev du frivillig i Venskabsforeningen for Lavuk Stjernen?

Jeg kan se Dagtilbuddet Lærkevejs gård ud af mit køkkenvindue og blev nysgerrig på, hvad det var for et sted. Jeg fandt hjemmesiden og så, at man kunne skrive, hvis man ville være frivillig. Så kontaktede jeg koordinatoren Camilla, og vi havde et første møde, hvor vi talte om, hvad jeg kunne bidrage med. Jeg har fri næsten hver fredag, så det var ligesom mit udgangspunkt, at jeg gerne ville hjælpe til om fredagen.

Efter mødet med Camilla var der et andet møde med Bo, som er leder på Lærkevej og en medarbejder fra hvert af Dagtilbuddets to afdelinger. De var glade for at jeg havde meldt mig, men vi skulle lige finde ud af, hvad jeg kunne bidrage med. Camilla deltog også. Det var Kasper, der deltog fra førstesalen. Vi blev enige om, at jeg skulle starte med at cykle med nogle af borgerne derfra.

Vi plejer at cykle fra Lærkevej kl. 10 og kl. halv tolv, cykler vi tilbage. De første ture var jeg afsted med en medarbejder og to borgere - en på hver cykel. Nu sker det tit, at vi cykler med de to cykler et sted hen, og så kommer der også en bus med flere brugere og medarbejdere. Det er ret forskelligt fra fredag til fredag, nogle gange er der også en borger, der pludselig ikke har lyst til at være med, selvom det var planen.

Det er Kasper, der får styr på alt det, fordi han starter kl. 8. Jeg kommer bare kl. 10. Det er også sket, at vi cykler afsted med en person, der så falder i søvn undervejs. Så kan det være, bussen kommer og henter dem. Der sker alt muligt forskelligt. Det er heldigvis medarbejdere, der har styr på løsningerne, ikke mig - haha.

Hvad har være den bedste oplevelse indtil videre?

Altså medarbejderen Kasper, som er min kontaktperson er meget åben og tog godt imod mig, da jeg startede. De første gange cyklede vi og to af borgerne bare lidt rundt. Men på et tidspunkt fik Kasper den idé, at vi kunne tage til Dyssegårdsparken og lave nogle aktiviteter der. Vi laver bål derovre og tager noget mad med. Det kan være, vi laver pandekager og nogle dage griller vi pølser. Vi har også en bold med, og mange kan godt lide at spille bold og sparke på mål, eller man kan træne på en af de der motionsstationer. Det er også i Dyssegårdsparken, at flere af folkene fra Lærkevej nogle gange støder til. På et tidspunkt var vi 9 mennesker afsted. Det er ret hyggeligt faktisk!

Kasper har også talt om, at vi kan tage på Fisketur. Så måske gør vi det på et tidspunkt. Der er lige nogle ting omkring regler og sikkerhed, der skal være på plads, men han er meget åben overfor alt muligt.

Vil du anbefale andre at blive frivillige i Venskabsforeningen for Lavuk Stjernen?

Jeg kan i hvert fald godt lide det. Det er nok op til, hvordan du er som person, hvordan du ser verden. Der er nogen,

Mihai Alin Fritz, 34 år
Cykelpilot, Dagtilbuddet Lærkevej
Frivillig siden foråret 2019
Beskæftigelse: arbejder hos McDonalds

der gerne vil hjælpe andre uanset hvad. Andre tænker, de selv skal have noget ud af det. Jeg er også fodboldtræner. Det er lidt det samme - bare med små børn.

Nogen kunne måske afholde sig fra at melde sig, fordi de tænker, at det nok er for svært...

Altså jeg har to børn, så jeg tror, det er sværere hjemme faktisk - haha.. Nej, men jeg cykler jo altid sammen med Kasper eller en af de andre medarbejdere. Jeg vil gerne hjælpe til i stedet for at være hjemme og se en film på Netflix. Hvad skulle jeg ellers lave - rengøring?

Det er bare to timer om ugen, det er altså ikke så meget - og jeg synes, det er hyggeligt!

Interview og foto: Anna Kirstine Rasmussen
Redigeret af Camilla Panting